

[Forsvarsministeren]

det, som vi kender. Det gør der ikke. Der føres fra min side – sådan har det altid været – samtaler med forskellige forsvarspolitiske repræsentanter her i folketinget, og hr. Arentoft ved, at jeg også fører samtaler med ham om aktuelle problemer. Således regner jeg også med det skal fortsætte fremover.

Angående det nye forsvarsbudget, som hr. Arentoft er meget optaget af på grund af fremskridtspartiets eget forslag på dette område, må jeg sige, at det naturligt må være de partier, der går ind i en forsvarsdebat, som er med til at tage stilling til dette særlige problem.

Så skal jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at når jeg på forskellig vis i skrift og i tale, sidst i hærens årsskrift, har luftet nogle betragtninger over de forsvarsordninger, vi hidtil har haft, skyldes det ikke decideret en utilfredshed med en ramme på et eller andet antal år, men nok den ordning, denne ramme indeholder med hensyn til, skal vi sige stivhedsprocessen. Det er egentlig det, der har givet mig anledning til at tage op til vurdering og overvejelse i forbindelse med kommende ordninger, hvad vi kan gøre heroverfor, fordi det ikke alene betyder, at forsvaret generelt bliver udhulet, men også, at pengene ikke rigtig rækker til, således som de, der er forsvarspositive, ønsker det. Det er altså den egentlige baggrund for, at jeg har ment, at vi måske skulle ønske os et mere fleksibelt, jeg havde nær sagt et til danske forhold mere skræddersyet forsvar i forbindelse med en nyordning.

Det andet spørgsmål, hr. Niels Helveg Petersen rejste, drejede sig om ressourcerne, som nok i højere grad burde bruges til en videreførelse af Seidenfadenrapporten. Jeg ved ikke, om jeg – sagt som en lille indskudt bemærkning – skal forstå det sådan, at hvis vi stadig kommer til det samme resultat, som vi gjorde efter den daværende Seidenfadenrapports opfattelse, vil de radikale absolut seriøst overveje positivt at gå ind i kommende forsvarsordninger. Det kunne måske være rart at få det konstateret.

Fra Seidenfadenrapporten og dens fortsættelse, hvor problemet omkring dansk sikkerhedspolitik blev behandlet i det, der kaldes »Efterskrift«, side 359, vil jeg gerne citere:

»Hertil kommer, at det billede, der er ridset op, er et øjebliksbillede – situationen ved udgangen af 1960'erne. Det vil derefter

ifølge udvalgets skøn være ønskeligt, at det af udvalget udførte arbejde på en eller anden måde videreføres, både ved et yderligere studium af de problemer, der er periferisk behandlet, og ved en almindelig løbende ajourføring.«

Til det sidste kan jeg sige, at vi har fortsat en almindelig løbende ajourføring af vor sikkerhedspolitik. Angående et yderligere studium er det klart, at jeg naturligvis vil bede regeringen om at overveje denne sag og prøve at foretage en vurdering af disse ting i forbindelse med en eventuel videreførelse på dette område.

Til hr. Kurt Hansen vil jeg sige, at talsmandsordningen, bladet for de værnepligtige, forretningsudvalget osv. i øjeblikket er under bearbejdelse, og jeg skal ikke her i dag tage forskud på, hvor langt vi når på dette område. Jeg har, som alle sikkert ved, erklæret mig utilfreds på en række områder i forbindelse med bladet. Jeg forstod, at hr. Kurt Hansen kaldte det censur, hvis vi ændrede ved bladet. Hertil må jeg sige, at jeg tror nok, andre har en anden opfattelse, nemlig de, der hidtil ikke har kunnet få ting ind i dette blad, de har en anden opfattelse af ordet censur, og det er sådan nogle ting, jeg naturligt må prøve at tage mig af.

Også med hensyn til selve forretningsudvalget og dets arbejde er vi naturligvis inde i overvejelser, og jeg kan da sige, at vi har dog åbnet op for forretningsudvalget, så det kan komme ud på tjenestestederne igen. Men det er da givet, at der må være visse regler for dette forretningsudvalgs særlige arbejde, også på tjenestestederne.

Til sidst til hr. Uwe Jensen (Ribe a.). Neutronbomben. Jeg må sige, at for den gælder som for alle andre former for atomvåben for Danmarks vedkommende: ingen stationering. Neutronbomben er jo en videreudvikling af eksisterende atomvåben. Hvad vesttyskerne vil gøre, må de selv bestemme. Jeg er ikke forsvarsminister i Vesttyskland.

Karl Møller (DKP):

Hr. Poul Nielson fra socialdemokratiet sagde, at det var dumstrigt af DKP at vove sig herop. Han sagde også, at det var modigt. Det er vi selvfølgelig mere glade for at høre. Men jeg vil nok have lov at vende det en lille smule om og sige, at jeg rent faktisk sy-